

[Alfred Hansen]

kernes side. Jeg tror i og for sig ikke, det er store og omfattende reformer, vi skal stile efter på gymnasieområdet. Det kunne være nyttigt først at forsøge at få styr på folkeskolen og få fjernet nogle af de problemer, man her helt klart må konstatere er til stede.

Retsforbundet står for en uddannelsespolitik, der er individorienteret. For dem, der ikke rigtig ved, hvad det dækker over, skal jeg gerne forsøge at klarlægge det. Det er en uddannelsespolitik, som på alle trin tilgodeser det enkelte individs evner, anlæg og interesser. Derfor er vi naturligvis tilhængere af, at der er så mange valgmuligheder som muligt. Kun derved har man chance for at tilgode den enkelte elevs ønsker.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Også jeg vil gerne ende denne dag med at takke fru Eva Møller. Jeg vil være ærlig og erkende, at jeg ikke havde tænkt på at gøre det, lige da fru Eva Møllers indlæg var holdt. Men efter at jeg havde lyttet – jeg skal ikke lægge skjul på: med overordentlig megen undren – til både hr. Bertel Haarders og fru Mimi Jakobsens indlæg, som var præget af en for mig overordentlig overraskende aggressivitet og angrebslyst, desværre kombineret, synes jeg nok, med en mangel på konstruktive tanker om, hvad de ville i stedet for de modbydelige ting, de forestillede sig jeg ville komme med, efter at have lyttet til det, vil jeg erkende, og jeg vil gerne gøre det her fra talerstolen, at fru Eva Møllers indlæg havde en helt anden karakter. Det var præget af et engagement og en viden om gymnasieskolen. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg meget langtfra var enig i alt, hvad fru Eva Møller sagde, men jeg synes, at dette indlæg beskæftigede sig med nogle af de ting, der er relevante for gymnasieskolen.

Jeg vil godt føje til, at når man lyttede til indlægget, fornemmede man klart – det er der ikke noget mærkværdigt i eller noget kritisabelt i – fru Eva Møllers tilhørsforhold til gymnasieskolen som gymnasielærer. Jeg vil også give udtryk for, som nogle ordførere har gjort, at en række af de ting, der blev trukket frem, i og for sig er overordentlig interessante emner – jeg tænker på bemærkninger om sprogundervisningen, spørgsmålet, om det skulle være Gelsted kontra ældre Homeroversættelser og en lang, lang række andre ting – i sig selv er interessante pædagogiske

problemer, men det er jo ikke problemer, det efter min vurdering er normalt at folketinget politisk tager stilling til.

Det, som jeg noterede mig især i fru Eva Møllers indlæg, var de konkluderende bemærkninger, som jeg tror jeg har skrevet nogenlunde korrekt ned. Det konservative folkeparti er enig i vigtigheden af, at forsøg fortsat skal finde sted i gymnasiet. Det synes jeg er en meget vigtig bemærkning fra den, som har rejst debatten her i dag. Det er en bemærkning, jeg helt ubetinget kan tilslutte mig, fordi, som jeg allerede sagde i mit første indlæg, det må være en af forudsætningerne for, at vi får viden om en række af de ting, vi senere skal tage stilling til.

Hr. Bertel Haarder kom ind på en lang række betragtninger. Han sagde bl. a., at forsøgene byggede på en – jeg tror, han sagde lunken universitetsmarxistisk tankegang, og der kom også en række andre lidt barske bemærkninger. Med mit kendskab til de folk, som sidder ude i gymnasieskolen, og som lægger utrolig megen arbejdsindsats og engagement i at finde løsninger på nogle af de problemer, som gymnasieskolen vitterlig har, tror jeg, at overordentlig mange gerne vil have frabedt sig et sådant prædikat.

Jeg fik den tanke, mens jeg lyttede til hr. Bertel Haarders indlæg, at hr. Bertel Haarder må have mødt en hel masse små myg. Det gør vi jo alle sammen fra tid til anden, men det er meget sjældent, at vi tager disse myg én for én og puster dem op til elefanter.

Når hr. Bertel Haarder talte om fælles basisår, fagintegration og en lang række andre ting, som jeg erkender at jeg har nævnt i mit indlæg, og så omtaler dem som mine kæphest, så taler han direkte imod bedre viden. Jeg har i dag og ved andre lejligheder givet udtryk for, at jeg ikke har taget stilling til udformningen af en eventuel kommende gymnasiereform. Jeg har ikke hverken åbenlyst eller skjult en patenthøring i baglommen. Men jeg har den opfattelse, at forsøg er værdifulde, fordi vi af dem får viden og basis for en drøftelse og en stillingtagen til gymnasiets fremtid. For at det nu ikke skal blive misforstået, vil jeg godt gentage, at jeg også sagde i mit første indlæg, at forsøg ikke kan skaffe os viden om alle gymnasiets problemer.

Må jeg også for god ordens skyld gøre opmærksom på, at forsøg jo også kan give